

geboren te Rotterdam 16 Maart 1824, zoon van Hendrik en Geertruida Zwartendijk, weduwnaar van Leonie Charlotte Victorine Adrienne van Brussel, zuster harer moeder.

- 2°. Fanny Emilie Boonzajer, geboren 9 Juli 1845, gehuwd te Gorinchem 4 November 1875 met Tobias Willem Petrus Hofstede, notaris te Grootegast, geboren te Gorinchem 15 Mei 1843, zoon van Ds. Henricus Jacobus en Engelina Drayer.
- 3°. Maria Boonzajer, geboren 28 Juni 1847.
- 4°. Arthémise Clementine Boonzajer, geboren 6 December 1848, overleden te Gorinchem 13 Juni 1850.
- 5°. Cornelis Gerardus Boonzajer, volgt onder VII.
- 6°. Wilhelmina Arthémise Cornelia Boonzajer, geboren 8 Juni 1851.
- 7°. Adriaan Leonard Boonzajer, geboren 19 October 1852, overleden te Gorinchem 1 Juli 1853.
- 8°. Adriaan Leonard Boonzajer, geboren 22 Mei 1854, overleden te Gorinchem 25 April 1855.
- 9°. Mr. Marius Franciskus Boonzajer, geboren 15 Augustus 1857, studeerde te Leiden in de rechten, promoveerde aldaar 3 Maart 1886 en werd advocaat en procureur te Gorinchem en 7 Juni 1888 schoolopziener aldaar.
- 10°. Lodewijk Leonard Boonzajer, geboren 7 Augustus 1861, candidaat-notaris.
- 11°. Arthémise Clementine Boonzajer, geboren 29 Januari 1863.

VII. Cornelis Gerardus Boonzajer, geboren te Gorinchem 24 Februari 1850, werd candidaat-notaris (30 Mei 1873), kapitein der dienstdoende schutterij (1880), diaken (1878) en kerkelijk ontvanger der Hervormde gemeente aldaar (Dec. 1882). Op 23 December 1883 werd hij benoemd tot notaris te Hellevoetsluis, op 10 Juni 1887 te Elst (Gelderland), op 3 October 1887 tot kantonrechter plaatsvervanger aldaar. Hij trouwde te Heerde 23 Mei 1884 met Gerharda Johanna Jonker, geboren te Laren 13 Februari 1850, dochter van Ds. Hendrikus en Johanna Maria Joosten.

Uit dit huwelijk sproot één kind:

- 1°. Johanna Maria Boonzajer, geboren te Hellevoetsluis 25 November 1885.

Onderstaande personen van den naam Boonzajer vond ik nog vermeld:

Mayke of Maria Boonsayers, geboren in 1642, overleden 18 Januari 1740, vóór 1674 gehuwd met Hendrik Taats.

Suzanna Boonzajer; in 1678 gehuwd met Adriaan van Ommeren.

Anna Geertruyt Boonsajer, in 1686 gehuwd met Frans Palmert.

Adriaan Boonsajer, overleden vóór 1681, huwde Ida van Veen (dochter van Hendrik en Christina van Boort),

gedoopt te Utrecht 10 Maart 1650, overleden aldaar 21 Januari 1703; zij was hertrouwd 30 Augustus 1681 met Teunis van Dam (*Algemeen Nederlandsch Familieblad* IV, blz. 204).

Barendina Boonzaayer, geboren in 1748, overleden te Amsterdam 25 Januari 1829, weduwe van Adolph Linse.

N. N. Boonzaayer, vader van: a. Elizabeth Boonzaayer, geboren in November 1779, overleden te Veenendaal 13 Maart 1858, echtgenoot van Hendrik Hiensch; b. Steven Boonzaayer, geboren te Veenendaal in November 1781, aldaar overleden 5 September 1845; c. een zoon, overleden vóór 1845, een zoon G. Boonzaayer nalatende.

J. Boonzaayer, huwt te Rhenen 16 April 1869 J. J. M. Jacobson. woonden in 1881 te Weesp.

A. C. Boonzaayer van Veenendaal, huwt 9 Februari 1882 de heer D. W. van Dorssen.

N. N. Boonzaayer, huwt in Mei 1879 Hendrik Cornelis Felix, geboren in 1855, overleden te Utrecht 23 Januari 1880.

A. Boonzaayer, huwt vóór 1882 de heer de Bree.

Gerrit Boonzaayer, huwt te Doesburg 9 Februari 1878 Johanna Maria Everdina Derksen, ouders van eene dochter, geboren te Utrecht 2 October 1883.

's Hage, December 1888.

CHR^a J. POLVLIET,
Kapt. Ingenieur.

Naamlijst der HH. predikanten bij de Hervormde gemeente te Wijk bij Duurstede.

Anno

1583. Nicolaas Janszoen.
1584. Dithmarus.
1602. Gerbrand Janczen.
1614. Laurentius Modaeus.
1617. Petrus Bosschius.
1621. Cornelius Leoninus, beroepen van Overlangbroek.
1629. Vincentius Bargejus.
1653. Theodorus Steenwinckel.
1655. W. Ijnand Nottelman, beroepen v. Overlangbroek.
1682. Casparus Heymenberg, beroepen van Cudelsteert.
1682. Jacobus van de Graaff, proponent.
1686. Arnoldus Boschman, beroepen van de Bildt bij Utrecht.
1689. Wilhelmus Mas, beroepen van Neerlangbroek.
1693. Paulus Steenwinckel, beroepen van Schelluynen.
1693. Egidius Schutter, beroepen van Buren; tijdelijk vertrokken in het leger van den graaf van Athlone.
1696. Henricus Heymenberg, beroepen van Schalkwijk.
1709. Ludolfus de With, beroepen van Driebergen; in 1719 tot predikant te Londen beroepen.

1715. Christiaan Johan Bomble, proponent.
 1722. Hubertus Gerardus Chassé, beroepen van **Zoelen**, overleden te Wijk bij Duurstede in 1746.
 1739. Johannes van **IJsseldijk**, beroepen van **Leersum**.
 1742. Fredericus à **Taack**, beroepen van Vorden.
 1747. Johannes de Vrij, beroepen van Vuursche.
 1756. **Gosinus Casius**, beroepen van Schalkwijk.
 1774. **Daniel Albertus Reguleth**, beroepen van **Amerongen**.
 1774. Arnoldus Voorduyn, beroepen van Hien en **Dodewaard**.
 1778. Bartholomeus Eickman, beroepen van Oostzaan.
 1781. Paulus van Hemert, beroepen van Baarn en Eembrug; later Hoogleeraar in de Wijsbegeerte bij de Remonstr. kweekschool te Amsterdam.
 1784. Willem Anthonie Ockerse, adj. pred. Baarn en Eembrug; in 1795 Representant bij de Nationale Vergadering.
 1797. Gijsbert Jan **Bonnet**, beroepen van Maasland; overleden in 1807 als predikant te Rotterdam.
 1800. Johannes Kumsius, beroepen van Ouderkerk (Zeeland).
 1800. Emmanuel **Raland**, beroepen van Spankeren, overleden te Wijk bij Duurstede in 1810.
 1802. Jacobus van Doesburgh, beroepen van **Heerwaarden**.
 1842. Jacobus Broedelet, beroepen van Mijdrecht.
 1846. Willem Opzoomer, beroepen van **Wadenoyen**; overleden te Wijk bij Duurstede 1 October 1871.
 1873. Johan Jurriaan van der Lip, beroepen van **Linschoten**, thans te Leiden.
 1881. Dirk Coenraad Claudius Stap, beroepen van **Benschop**.

Wijk bij Duurstede, November 1888.

J. F. CROCKEWIT.

De heraldiek op de tentoonstelling te 's-Gravenhage.

Naar aanleiding van hetgeen in ons vorig nummer is gezegd over de heraldieke inzendingen op de tentoonstelling in den **Koekamp** te 's-Gravenhage ontvingen wij van de firma Wed. R. **Glaser & Zoon** te Nijmegen het volgende schrijven, hetgeen wij volgaarne in ons blad opnemen.

Wij maken onze verontschuldiging voor de gemaakte fouten, wat aangaat de vergissing van den leeuw schildhouder en van het in effen kleuren geschilderd wapen. Wij dienen op te merken, dat de voorwaarden door de tentoonstellingscommissie den verslaggever gesteld te bezwarend waren om het verslag in alle **deelen** uit te werken, zoodat deze geen aantekeningen op de

tentoonstelling heeft kunnen maken, doch uit zijn geheugen het overzicht heeft samengesteld. Dat dit echter niet zonder aandachtige beschouwing en strenge overweging is samengesteld, daarvan kan de verzekering worden gegeven. Wat de effen kleurbeschildering betreft, deze uitdrukking is uit de «officieele Catalogus» overgenomen. Gaarne geven wij plaatsruimte om de door de inzenders beproefde nieuwe wijze van het beeldhouwen der wapens te bespreken.

Nijmegen, 11 November 1888.

Wel Edelgeboren Heer!

Hartelijk dank voor de toezending van dat gedeelte van het *Familieblad*, waarin de beschrijving voorkomt van de Heraldiek op de Tentoonstelling in den **Koekamp**. Ieder inzender ziet gaarne een dergelijk verslag, nieuwsgierig wat deskundigen van zijn werk zullen zeggen.

Ofschoon uw reporter zich aan een paar grove vergissingen heeft schuldig gemaakt — mijnheer zegt o. a.: Wed. R. **Glaser** te Nijmegen zond twee wapens in, het grootste, in effen kleur geschilderd, hetgeen moet zijn: met heraldische kleuren en metalen bewerkt, in de werkelijkheid een groot verschil, dunkt ons — en wat verder lezen wij in het verslag, als mijnheer over het kleinere wapen spreekt: ongekleurd met de ingezakte grifioenen als schildhouders, moet zeker zijn: rechts een ingezakte grifioen en links een ingezakte leeuw.

Waar wij echter den reporter met heraldieke kennis gewapend in zien, is in de juiste opmerking over de schildverdeelingen.

Het is ons bekend, dat het in de beeldhouwkunde der Heraldiek de traditioneele gewoonte is om de wapens voor te stellen met verhoogden rand om het veld en de deelings- of doorsnijdingslijnen die de kwartieren of vakken begrenzen insgelijks met verhoogde ruggen aansluitend aan den wapenrand. Verder alle wapenfiguren of Heraldieke stukken in één vlak te leggen. Met die gewoonte (misschien wel van historischen oorsprong) hebben wij gebroken en wel om twee oorzaken, te weten:

- 1°. Om zoo dicht mogelijk bij de voorstelling der wapenteekeningen te blijven, waarop wij nooit anders als een wapenrand en schild verdeelingen in lijn en schaduw zien.
- 2°. Om het gemakkelijker werken. Wanneer men ieder stuk als 't ware in een vierkant moet uitbeitelen of dat men ieder stuk op een vlak afzonderlijk heeft, scheelt de helft in 't werk en schaadt de duidelijkheid in de voorstelling der figuren niets. Het is ons wel voorgekomen dat wij eene bestelling van een gekwartileerd wapen